

Declarații oficiale iresponsabile

Luni, 20 noiembrie 2006

Gili Cârstea

Dacă se va dovedi că Dumnezeu este un criminal, un terorist, un dictator care acționează cu maximă violență atunci când interesele Lui sunt amenințate, v-ați bucura de oferta Lui de a vă dăruia viață veșnică?

Aflat în vizită la Madrid, invitat la o întâlnire cu membri comitetului uneia dintre marile noastre comunități de acolo, un profesor de la seminarul nostru a fost întrebat ce crede el despre discuțiile recente privitoare la caracterul lui Dumnezeu. Cu destul năduf în voce, el a declarat în auzul tuturor celor prezenți: „Ce mă interesează pe mine caracterul lui Dumnezeu? El poate fi un criminal, un terorist, dar atâta timp cât îmi oferă mântuire, viață veșnică, eu sunt mulțumit.”

Fratele nostru a fost destul de curajos să exprime public ceea ce o mare parte a poporului nostru crede și practică fără să declare verbal. Pe ei nu-i interesează cum își rezolvă Dumnezeu problemele, atâta timp cât le garantează mântuirea.

Aceasta este o mentalitate mafiotă. Atâta timp cât ești în grațiile nașului, primești salariul și ești protejat, nici nu-ți trece prin cap să te întrebi cu ce bani ești plătit și cât de corecte sunt afacerile lui.

Dacă suntem dispuși să slujim un criminal în schimbul vieții veșnice, de ce ne ofensăm atunci când suntem acuzați că ne închinăm lui Baal? Declarația teologului nostru este definitorie pentru toți preoții lui Baal. Ea a motivat clasa preoțească a lui Israel să aducă jertfe umane lui Moloh, a motivat pe membri Sinedriului să omoare pe Hristos și a justificat crimele Inchiziției, prin care distrugerea trupului era preferabilă pierderii sufletului.

Nu poate exista decădere morală mai adâncă decât să fii dispus să slujești un criminal, un terorist, doar ca să-ți salvezi prețioasa piele. Acesta este ultimul nivel de degradare morală, și mai jos decât atât nu se mai poate coborî. Aceasta este categoria de oameni care, de-a lungul timpului, a colaborat cu toate regimurile dictatoriale – fasciste, comuniste – fără remușcări, fără scuze, fără dureri de cap.

O astfel de declarație odioasă face pereche bună cu o altă declarație făcută pe paginile Curierului Adventist de un alt teolog român proeminent: „Dumnezeu are dreptul să

pedepsească, a pedepsit și va pedepsi până la exterminare pe cei care nu acceptă oferta mântuitoare prin Isus Hristos.”

Frații noștri nu s-au gândit niciodată că slujind un Dumnezeu criminal devin părtași prin asociere la crimele Lui; și exact aceste este motivul pentru care ei se consideră încă slujitori ai neprihăririi. Se apropie însă repede ziua confruntării de pe muntele Carmel, când masca de pe fețele lor va fi smulsă sub privirile consternate ale poporului, care crezuse că ei sunt slujitorii Dumnezeului Celui Viu.

Împăratul lui Israel de pe vremea lui Ilie ne va arăta obrazul în ziua judecății, căci el a fost zguduit doar de câțiva ani de secetă, pe când noi nu ne dezmeticim din cursele Satanei nici după 120 de ani de secetă cumplită. Ploaia târzie promisă în 1888 a fost stopată, lumina despre neprihănirea lui Hristos – și implicit despre caracterul lui Dumnezeu – a fost interceptată, iar profesorii noștri educă generațiile de seminariști să predice poporului că orice criminal care le oferă mântuire trebuie iubit, respectat și slujit.

O astfel de viziune schimbă radical profeția adventistă atât de dragă acestui popor, și care, în lumina acestor concepte despre caracterul lui Dumnezeu, ar trebui să sune astfel: „Când caracterul criminal al lui Hristos va fi reprodus în mod desăvârșit în poporul Său, atunci El va veni spre a-i pretinde ca fiind ai Săi.”

„Ce mă interesează pe mine caracterul lui Dumnezeu?” Această declarație iresponsabilă aruncă pe oricine într-una dintre cele două mari categorii în care se va împărți curând omenirea:

„În lume există numai două categorii de oameni, cei care Îl cunosc pe Dumnezeu și cei care nu Îl cunosc. Omul spiritual aparține primei categorii, omul firesc aparține celei de-a doua, iar categoria de care aparținem este determinată de concepția noastră despre caracterul Tatălui și al Fiului. Pentru omul al cărui suflet este inundat de dragostea lui Isus este normal să vadă în Dumnezeu pe tatăl și prietenul lui. El poate și va învăța pe alții în armonie cu lumina care strălucește în camerele inimii lui. El va arăta oamenilor singura cale de la păcat la neprihănire, descoperind lumii caracterul Celui care este calea, adevărul și viața” (RH 10 februarie 1891).

Declarând că el este gata să slujească un criminal și un terorist în schimbul vieții veșnice, poporul nostru nu este pregătit să apară ca martor în procesul lui Dumnezeu, și acesta este exact motivul pentru care marea controversă nu se poate încheia.

Noi protestăm cu toată fermitatea împotriva unor asemenea declarații iresponsabile, care implică pe toți membri acestui popor, și ne exprimăm regretul în fața inteligențelor cerești, consternate de atitudinea indiferentă a responsabililor bisericii față de asemenea acte de înaltă trădare.